

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.I.35.640/2019/10.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,

dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: név (cím1.)

A felperes képviselője: dr. Hadnagy József egyéni ügyvéd (cím2)

Az alperes:név 2(cím3)

Az alperes képviselője: név3 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóvégrehajtás tárgyában hozott közigazgatási határozat

A fellebbezést benyújtó fél: felperes 15. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 37.K.31.250/2019/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 37.K.31.250/2019/13. számú ítéletének felülvizsgálattal nem támadott részét nem érinti, támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke a felperes személyes költségmentességére tekintettel az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Kormányhivatal) több alkalommal kötelezte a felperest erdővédelmi bírság megfizetésére, azok 2016. szeptember 4. és 2016. szeptember 28. között váltak esedékessé. A Kormányhivatal 2018. március 1-jén kereste meg a NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatóságát a 2016. évben lejárt esedékességű tételekhez kapcsolódóan összesen 1.191.575 forint végrehajtásának lefolytatása érdekében. Ezt követően a felperes az adóhatóságnál fizetési kedvezmény iránti kérelmeket terjesztett elő, az elsőt 2018. március 26-án, melyeket az adóhatóság elutasított.

[2] A NAV Dél-budapesti Adó- és Vámigazgatóság 2018. június 4-ei keltezéssel az ingatlan lefoglalása érdekében megkereste az illetékes földhivatalt a felperes kizárólagos tulajdonában álló . hrsz.-ú, természetben az alatt fekvő ingatlanra (a továbbiakban: Ingatlan) vonatkozó végrehajtási jog soron kívüli bejegyzésére. A felperes a foglalás és bejegyzés ellen végrehajtási kifogással élt. A NAV Fellebbviteli Igazgatósága a 2234526131 számú elsőfokú végzésével helybenhagyta a végrehajtási jog bejegyzése iránti intézkedést.

[3] Alperes a 2397688323 számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú döntést. Rögzítette, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. tv. (a továbbiakban: Ákr.) 133.§ (1) bekezdés alapján foganatosítja a végrehajtást.

[4] A fellebbezésre tekintettel vizsgálta alperes, hogy az Ingatlan felperes által becsatolt lakcímnnyilvántartó kártya másolatának megfelelően valóban a felperes tartózkodási helyeül szolgál-e. Az elsőfokú adóhatóság végrehajtói 2018. október 31-én helyszíni eljárást folytattak le, megállapították, hogy a gáz- és áramszolgáltatást kikapcsolták, az ingatlan üres, lakatlan. Egyebekben a tartozás lényegesen meghaladja az 500.000 forintot, így az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. tv. (a továbbiakban: Avt.) 52.§ (1) bekezdés alapján a tényleges ott lakás sem lenne akadálya az ingatlan végrehajtásnak.

[5] Alaptalannak értékelte a felperes tartozásösszegezésére vonatkozó előadását, mivel az Ákr. alapján átadott fizetési kötelezettségeket össze kell számítani. A felperes által hivatkozott Avt. 30.§ (2) bekezdés nem alkalmazható.

[6] Kitért arra: a vagyon feltárás során az adóhatóság azt állapította meg, hogy a tartozás megtérülése egyéb végrehajtási cselekmények (ingófogalás, jövedelem-leltár, hatósági átutalási megbízás) foganatosítása nyomán, végrehajtás alá vonható vagyon hiányában nem lehetséges. A követelés behajtására az ingatlan végrehajtáson kívül nem maradt más lehetőség. Az Avt. 52.§ (4) bekezdés szerinti lefoglalás mellőzésére így nem volt módja az adóhatóságnak. Alaptalan a felperes azon hivatkozása, hogy az ingatlan jelzálogjoggal terhelt,

melynek összege meghaladja az ingatlan forgalmi értékét, ezért az értékesítést követően nem lenne fedezet a hatósági követelésre.

[7] Az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti fizetési kedvezmény iránti kérelem ténye a felperes esetében nem eredményezte a végrehajtás szünetelését, mivel a kérelmeket a törvényi 8 napos határidőn túl nyújtotta be.

[8] Az elsőfokú adóhatóság beszerezte a Budapest Főváros XII. Kerületének Hegyvidéki Önkormányzatától az Ingatlan értékbizonyítványát. Eszerint az ingatlan becsértéke beköltözhetően 110.880.000 forint, lakottan 77.600.000 forint.

[9] Az ingatlanon felperes szülei javára 69.283.000 forint kölcsön és járulécai erejéig jelzálogjog lett bejegyezve.

A kereseti kérelem és a védirat

[10] A felperes az alperesi végzés bírósági felülvizsgálatát több okból kérte. Hivatkozott az ügyintézési határidő meghosszabbításának kiadmányozásban megnyilvánuló hibájára, arra, hogy a Kormányhivatal előtt már a 2017. évben előterjesztett fizetési kedvezmény iránti kérelmet, arra, hogy a tartozások nem számíthatók össze, hogy az ingatlan a felperes által lakott, hogy alperes a jelzálogjogra tekintettel jogszabálysértően nem mellőzte az ingatlan lefoglalását, a végrehajtási jog bejegyzését, a fizetési kedvezmény iránti kérelmekre tekintettel a végrehajtási eljárás szünetelt. Sérült az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. tv. (a továbbiakban: Air.) 3.§-a szerinti alapelv.

[11] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét.

[13] Elsődlegesen a felperes ügyintézési határidő meghosszabbításáról rendelkező végzés kiadmányozásra vonatkozó előadását vizsgálta. Megállapította, hogy az Avt. 26.§ (2) bekezdése ugyan nem rendelkezik külön a határidő hosszabbításról, azonban az Air. 50.§ (2) bekezdése folytán volt erre lehetőség. A Fellebbviteli Igazgatóság volt a hatáskör gyakorlója, nevében és megbízásából pedig az főosztályvezető kiadmányozott. Az eljárás jogszerű volt.

[14] A végrehajtás szünetelése kapcsán az elsőfokú bíróság kettős vizsgálatot végzett. Értékelte a felperes azon hivatkozását, hogy a Kormányhivatal előtt már 2017. május 9-én előterjesztett volna egy fizetési kedvezmény iránti kérelmet, de az elbírálatlan maradt. Az elsőfokú bíróság az iratok alapján rögzítette, hogy a Kormányhivatal Avt. 106.§ (4) bekezdése szerinti tartalommal elkészített megkeresése alapján az adóhatóság jogszerűen állapíthatta meg, fennállnak a végrehajtási eljárás lefolytatásának feltételei. Mivel arról nem szerzett tudomást, így nem is vizsgálta, hogy elbírálásra került-e a felperes korábbi fizetési

kedvezmény iránti kérelem. Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy amennyiben a behajtást kérő valóban elbírálatlanul hagyta a felperes kérelmét, úgy az nem érinti az alperesi eljárás jogszerűségét, különös tekintettel arra, hogy ezen körülményre az adóhatóság előtt nem hivatkozott a felperes.

[15] Az elsőfokú bíróság a szüneteléshez kapcsolódóan jogszabály értelmezést is végzett. Ennek során, hivatkozással az Alaptörvény 28. cikkére, a vonatkozó T/17782. számú törvényjavaslat indokolását vette figyelembe. Ennek alapján az Avt. célja pontosan az volt, hogy a megkeresésére folytatott végrehajtási eljárásokban ne kerüljön sor szünetelésre a fizetési kedvezmény iránti kérelem benyújtása miatt. Az alperes helyesen értelmezte az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontját, a felperes kérelmei 8 napon túl érkeztek, nem eredményezték a végrehajtási eljárás szünetelését.

[16] A megkereséssel érintett egyes tartozási tételek összeszámíthatóságát az Avt. 52.§ (1) bekezdése nem zárja ki. A tartozás fogalmát az Avt. 7.§ (1) bekezdés 22. pontja határozza meg. Annak alapján az 500.000 forintos összeghatár szempontjából az adós azonos jogosultat megillető, eltérő időpontokban esedékes fizetési kötelezettségeit összeszámítva kell figyelembe venni. A jogalkotói akarat arra irányult, hogy viszonylag alacsony összegű tartozás esetén ne lehessen végrehajtást vezetni ingatlanra. Arra azonban biztosan nem irányult, hogy az adós akár végtelen számú, kisebb összegű tartozást is felhalmozhasson anélkül, hogy számolnia kellene a lakóingatlanát fenyegető végrehajtás veszélyével. Az összeszámítás folytán a tartozás meghaladja az 500.000 forintot, ezért az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta, hogy az ingatlan lakott-e vagy sem.

[17] Alperes az Avt. 52.§ (4) bekezdését is megfelelően alkalmazta. Az Avt. a „mellőzheti” fordulat alkalmazásával a mérlegelési jogkörébe utalta a lefoglalás, illetve értékesítés mellőzésére vonatkozó döntést. A mérlegelés szempontjairól pedig az alperes számot adott. Alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a felperes tartozásainak behajtása semmilyen más úton nem valószínűsíthető, az ingatlan végrehajtás az egyetlen forma, amelytől eredményes megtérülés várható.

[18] Az Air. 3.§ szerinti alapelv sérelme sem következett be. A felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy a 2018. október 13-i helyszíni eljárás jegyzőkönyvében valótlán megállapítások szerepelnének, s amennyiben igen, azokról az alperesnek tudomása lehetett.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését indítványozta. Álláspontja szerint a szünetelés, az összeszámítás, és azon keresztül a lakhatás céljára szolgáló ingatlanra vezetett végrehajtás kérdésében jogszabálysértő a jogerős ítélet.

[20] Előadta, hogy az Avt. megkeresésre vonatkozó szabályai között szereplő 111.§ (1) bekezdése folytán egyértelmű, hogy ezekben az esetekben a végrehajtás szünetelésére az Avt. 16.§-ában foglaltak az irányadók. A törvényhely nem tartalmaz olyan diszkriminációt, hogy

csak a nem megkereséssel érintett adósokra vonatkoznak. A jogalkotónak pontosan az volt a szándéka, hogy aki határidőn belül fizetési könnyítéssel szeretne élni, az ellen a kérelem elbírálásig ne folyjék végrehajtás. Nem csak a végrehajtás kérőnek, hanem az adósnak is vannak jogai. Az eljárásban nem érvényesült a szünetelés, ezzel sérült az Air. 3.§-a. Álláspontja szerint a 8 napon belül benyújtott fizetési kedvezmény úgy eredményez szünetelést, hogy a végrehajtás a kérelem elbírálásáig meg sem kezdődhet, így lefoglalás és végrehajtási jog bejegyzése iránti intézkedésére sem kerülhet sor. Az adóhatóság először az Avt. 30.§ szerinti fizetési felszólítást bocsát ki az adósnak, amelyben fizetési határidőt jelöl meg, és ha ezt nem teljesíti az adós, vagy nem ad be 8 napon belül fizetési kedvezmény iránti kérelmet, kezdhető meg a végrehajtás. Egyébként a tartozások esedékességének időpontjában még nem volt folyamatban végrehajtási eljárás, így objektíve lehetetlen lett volna eleget tenni az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontjába foglalt feltételnek. Indokolás nélkül hivatkozott az Air. 5.§ alapelvének megsértésére.

[21] A tartozás összegszerűsége kapcsán arra hivatkozott, hogy az Avt. 52.§ (1) bekezdés alkalmazása során nincs lehetőség az összeszámtásra. Megjelölte az Avt. értelmező rendelkezései közül a 7.§ (1) bekezdés 17. és 22. pontjait. A jogalkotói cél arra irányult, hogy a kis összegű tartozások esetén ne lehessen elvenni az adóstól a lakhatását szolgáló ingatlant. Az életvitelszerű ott lakást pedig bizonyította. Hivatkozott az Avt. 30.§ (2) bekezdésére.

[22] Alperes ellenkérelmét követő beadványában hangsúlyozta az Ingatlan lakottságát igazoló körülményeket, a végrehajtás szünetelését.

[23] Alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta, melyet a felperesi észrevételre tekintettel is fenntartott.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[25] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108.§ (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120.§ (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre állt iratok és bizonyítékok alapján, a szünetelés, az összeszámtás, és azon keresztül az ingatlan lakottságának kérdésében vizsgálhatta felül.

[26] Az Air. 5.§-a szerint az adóhatóság köteles méltányosan eljárni, és ha a törvényben meghatározott feltételek fennállnak, az adótartozást mérsékli, illetve fizetési könnyítést engedélyez. Felperes felülvizsgálati kérelmében indokolás nélkül hivatkozott az Air. 5.§ alapelvének sérelmére, ennek hiányában a Kúria csak általánosságban állapíthatta meg, nem következett be az alapelv megsértése.

[27] Az Avt. hatálya alatt folyó végrehajtások körébe tartoznak - egyebek mellett - azok amelyeket az Ákr. alapján foganatosít az állami adó- és vámhatóság. A jelen perbeli, az Ákr-en nyugvó megkeresésre foganatosított végrehajtás speciális szabályait az Avt. XII. fejezet 56. alcíme tartalmazza. A 119.§ (1) bekezdésének utaló szabálya folytán az Ákr. alapján

átadott fizetési kötelezettségek esetén is irányadó az egyébként az adók módjára behajtandó köztartozásokra vonatkozó 104.§, mely szerint a végrehajtása során az I-XI. fejezet rendelkezéseit a jelen alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Az Avt. 53. alcímbe tartozó 111.§ (1) bekezdés értelmében a végrehajtás szünetelésére a 16.§-ban foglaltak az irányadóak. A 16.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a végrehajtási eljárás szünetel a fizetési kedvezmény iránti kérelem adóhatósághoz történő megérkezését követő naptól a kérelmet elbíráló döntés véglegessé válásának napjáig, ha az adós fizetési kedvezmény iránti kérelmét a tartozás esedékességét követő 8 napon belül nyújtotta be.

[28] A végrehajtás szünetelésének eredményeként, ha a szünetelés törvényben meghatározott oka bekövetkezik, az ok fennállásáig az adóssal szemben végrehajtás nem kezdeményezhető, a már megindított végrehajtási eljárásban pedig a soron következő végrehajtási cselekmény nem foganatosítható. Az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pont alkalmazásával a szünetelés akként következik be, hogy a kérelem beérkezésének időpontjától attól függetlenül nem foganatosítható a végrehajtás, hogy a kérelem végleges elbírálása majdan milyen eredménnyel zárul. A 2017. december 31. napjáig hatályos, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. szintén ismerte a végrehajtási eljárás fizetési kedvezmény előterjesztésén alapuló szünetelését. A szabályozás korlátozást csak annyiban tartalmazott eredetileg a 160.§ (3) bekezdésében, végül a 160.§ (5) bekezdés a) pontjában, hogy nem eredményezett szünetelést a kérelem benyújtása, ha az adózó korábbi, ilyen tárgyú kérelmét az adóhatóság jogerős határozattal már elbírálta. A szabályozási koncepció szerint nem lett volna helyes, ha az Art. maga kínált volna lehetőséget azok számára, akik fizetési kötelezettségük teljesítése helyett - visszaélve a törvénynek a szünetelésre vonatkozó rendelkezésével - csak azért nyújthatnának be újabb és újabb kérelmet, hogy a végrehajtási eljárást örökösen a szünetelés állapotában tarthassák.

[29] Az Avt. az önkéntes jogkövetés irányába elmozdulva szabályozza a kérelem benyújtásához rendelt szünetelés intézményét. A megkeresésen alapuló végrehajtásoknál a szoros határidővel a fizetési kedvezmény iránti kérelmek benyújtására az eljárások megelőző szakaszait, a végrehajtás elrendelése előtti időszakokat célozza meg, elkerülendő a végrehajtási eljárás elhúzódását. A felperes alappal hivatkozott arra, hogy az Art. szerinti 8 napos szabályozás ténylegesen az adótartozások tekintetében benyújtott fizetési kedvezményi kérelmek esetében érvényesülhet. A megkeresésre folytatott végrehajtások esetében azonban a hatályos szabályozás szerint nem jogalkotói cél, hogy a korábbi önkéntes teljesítés elmaradása esetén, a végrehajtás elrendelését követően ismételten a végrehajtási eljárás elhúzódását eredményező szabályozás valósuljon meg.

[30] Az Avt. egyértelműen rendelkezik a kedvezményt biztosító határidőről, azt kétséget kizáróan a „tartozás esedékességétől”, és nem a megkeresésének az adóhatósághoz való érkezésétől, vagy más, az Avt. hatálya alá tartozó időponttól kell számítani. Az általános szabályok között elhelyezkedő Avt. 30.§ (1) bekezdés - Az adóhatóság a tartozás megfizetésére az adóst felhívhatja, eredménytelen felhívás esetén, továbbá ha a felhívás alkalmazása a körülmények alapján célszerűtlen, a végrehajtást megindítja. - a perbeli esetben kötelezően nem alkalmazandó, a szabály az adóhatóság mérlegelésén alapul.

[31] Az elsőfokú bíróság ténybelileg helytállóan állapította meg, hogy a végrehajtással érintett tartozás 2016. szeptember 4. és 2016. szeptember 28. között vált esedékessé, így az adóhatóságnál 2018. március 26-án és azt követően előterjesztett fizetési kedvezmény iránti

kérelmek nem voltak alkalmasak az Ákr. szerinti megkeresésen alapuló végrehajtási eljárás szünetelésének az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontján alapuló előidőzésére. A Kúria az elsőfokú bíróságnak a törvényi indokoláson alapuló jogértelmezését figyelembe véve, áttekintve a szünetelés szabályozásának történetét, az Alaptörvény 28. cikk alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy az Avt. szabályozási módszere a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgál. Ezért a perbeli tényállás mellett a Kúria nem látta megállapíthatónak a felperes által hivatkozott diszkriminációt. Az elsőfokú bíróság érdemben megalapozottan tekintett el az Avt. 16.§ (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásától, és így helytállóan állapíthatta meg, hogy alperes jogszabályoknak megfelelő eljárása nem sértette meg az Air. 3.§-át. Ezen alapelv szerint az adóhatóság minden ügyben jóhiszeműen, megkülönböztetés nélkül, a jogszabályoknak megfelelően köteles eljárni és intézkedni.

[32] A felperes összecszerúséget érintő előadásai kapcsán irányadó az Avt. 52.§ (1) bekezdése, amelynek értelmében nincs helye ingatlan-végrehajtásnak a természetes személy és az egyéni vállalkozó adós, valamint a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakóingatlan esetén, ha a tartozás összege az 500 ezer forintot nem haladja meg.

[33] Az Avt. 7.§ (1) 17. pontja szerint nettó tartozás: a tartozások összegének az adóhatóságnál nyilvántartott túlfizetés összegével csökkentett összege, amelynek számítása során túlfizetesként nem vehető figyelembe a letétként nyilvántartott összeg. A 22. pont alapján tartozás: az esedékesség időpontjáig meg nem fizetett adó, vám, az általános közigazgatási rendtartás alapján végrehajtásra átadott fizetési kötelezettség, adók módjára behajtandó köztartozás, valamint a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás.

[34] A felperes esetében a Kormányhivatal által végrehajtásra átadott fizetési kötelezettségben testesült meg a tartozás. Miként az elsőfokú bíróság megjelölte, az adós azonos jogosultat megillető, eltérő időpontokban esedékes fizetési kötelezettségeiről van szó. A végrehajtásra átadott fizetési kötelezettség nem bontható szét az eredeti jogcímek szerint, azt a tartozások összeszámításával kell meghatározni.

[35] Felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az Avt. 30.§ (2) bekezdésére, mely szerint az állami adó- és vámhatóság 10 ezer forintot meg nem haladó nettó tartozással rendelkező adós esetében fizetési felhívást küld, további végrehajtási cselekményt - kivéve az Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés, a fiatalkorúval szemben kiszabott pénzbüntetés, a jogi személlyel szemben büntetőeljárásban kiszabott pénzbírság és a pénzösszegben kifejezett vagyonelkobzás tekintetében - nem fogatosít.

[36] Az Avt. 119.§ (1) bekezdése következtében az Ákr. alapján indult végrehajtási eljárások során is irányadó az Avt. 106.§ (8) bekezdése, amely nem teszi lehetővé az Avt. 30.§ (2) bekezdésének alkalmazását. Az elsőfokú bíróság keresetet elutasító jogerős ítéletével nem sérült az Avt. 30.§ (2) bekezdése sem.

[37] A Kormányhivatal 1.191.575 forint végrehajtásának lefolytatása érdekében kereste meg az adóhatóságot, így kétséget kizáróan megállapítható, hogy a tartozás összege az 500 ezer forintot meghaladja. Az Avt. 52.§ (1) bekezdés szerinti lakottságra alapított korlátozás nem érvényesül, volt lehetőség a felperes kizárólagos tulajdonában állóingatlanra végrehajtási

jog bejegyzése iránti intézkedésnek. Az elsőfokú bíróságnak nem kellett érdemben állást foglalni a lakhatásról.

[38] A Kúria itt utal arra, hogy az azonos felek között folyó Kfv.I.35.642/2019. számú felülvizsgálati eljárásban érdemben érintette a lakhatás kérdését.

[39] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121.§ (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[40] *Az általános közigazgatási rendtartás alapján fennálló fizetési kötelezettség esetén a végrehajtási eljárás elrendelését követően benyújtott fizetési kedvezmény iránti kérelem nem idézi elő a végrehajtási eljárás szünetelését.*

[41] *Az adós azonos jogosultat megillető fizetési kötelezettségeit össze kell számítani.*

[42] *Akkor nem folytatható ingatlan-végrehajtás a lakhatását közvetlenül szolgáló lakóingatlanra, ha az összeszámított tartozás összege nem haladja meg az 500.000 forintot.*

Záró rész

[43] A Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81.§ (5) bekezdése szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét kizárólag jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján számíthatja fel. Pernyertes alperes ennek eleget tett, ezért a Kúria a Pp. 82.§-ának megfelelően döntött a perköltség viseléséről.

[44] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a pervesztes felperes személyes illetékmentességére tekintettel a Kp. 35.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102.§ (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[45] Tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és mivel a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni, a Kp. 120.§ (5) bekezdése pedig kizárja a bizonyítást, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. Így a felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 114.§ (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. február 13.

dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró

Kúria

9

I.Kfv.35.640/2019/10

A kiadmány hitelél:

tisztviselő